

vidt han er gaaet saa meget tilbage i legemlige eller aandelige Evner, at han af Hensyn til Retsplejen rettest bør fjernes; dette er ikke et Domstolsspørgsmaal, men et administrativt Spørgsmaal. Spørgsmaalet om, hvorvidt Justitiarius Buch, der var i fuld Besiddelse af sine aandelige Evner, af Hensyn til, at hans Hørelse og Syn vare svækkede, burde fratræde sit Embede og derfor indstilles til Afsked, maatte saaledes nødvendig være et rent administrativt Spørgsmaal. — Naar det ærede Medlem sagde, at naar en Dommer ønsker at faa en stor Pension, ordnes det underhaanden med Justitsministeren, Administrationen giver ham hans Afsked, og saa skal han naturligvis have sin fulde Løn, da er dette en urigtig Fremstilling af det virkelige Forhold. Den Omstændighed, at en gammel Dommer ønsker at gaa af med Pension, er ikke noget tilstrækkeligt Motiv for Ministeren til at tage Afskedigelsesspørgsmaalet under Overvejelse, saa længe der ikke foreligger en Ansøgning fra Dommeren om Entledigelse. Indstilling fra Ministeren uden Ansøgning fra Dommeren gøres kun, naar Ministeren skønner, at Hensynet til Retsplejen og Rettens Tarv gør det ønskeligt, at Dommeren afløses. Men hvad der gaar herudover, ligger uden for Ministerens Opgave. Det er ikke hans Sag, naar en Dommer af det nysnævnte Hensyn bør fjernes, for at spare Penge at formaa Dommeren til at søge sin Afsked, skønt denne mener, at hans Evner ere saadanne, at han i og for sig fremdeles kunde udfylde sin Plads og derfor ikke ønsker at fratræde, naar han kun skal have Pension efter Pensionsloven. Hvad særlig angaar de 3 sidst afskedigede Dommere, var Forholdet følgende: For de tos Vedkommende fremkom der fra de respektive Justitiarier Indstillinger om Afskedigelse, Indstillinger, som jeg fandt at være velbegrundede. Med de paagældende Dommere havde jeg ikke haft nogen som helst Samtale om deres personlige Stilling og Forhold; den ene af dem var hos mig efter at Justitiarie-Indstilling var indgaaet. Hvad Justitiarius Buch angaar, var der jo ingen Justitiarius, der kunde indstille ham til Afskedigelse. Af denne Grund tog jeg selv Affære, efter at jeg havde modtaget en skriftlig Udtalelse fra Justitiarius Buch om, at han ikke vilde søge sin Afsked med Pension efter Pensionsloven. Min Optræden turde i alle 3 Tilfælde have været fuldstændig korrekt. — Jeg skal endnu kun bemærke, at jeg ikke forstaa denne Tale om det utilbørlige i, at en Dommer benyt-

ter sig af den Ret, han har ifølge Grundloven, og forbliver i sit Embede, indtil hans overordnede finde, at han bør give Plads for yngre Kræfter, og saa tager den Pension, som der lovlig tilkommer ham.

Krigsministeren (Tuxen): Jeg ønsker kun Ordet for at besvare nogle af de Bemærkninger, der ere fremkomne under Diskussionen. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) gjorde opmærksom paa, at jeg paa Forslaget til det ekstraordinære Budget, altsaa paa § 26 V. 17, har slaaet forskellige Poster sammen under den fælles Overskrift: Andre Bevillinger til Kjøbenhavns Land- og Søbefæstning, og det ærede Medlem knyttede nogle Bemærkninger dertil. Jeg vil gerne oplyse for det høje Ting, at naar jeg har slaaet flere Poster sammen under denne fælles Overskrift, har Tanken ene og alene været den, at jeg finder det meget betænkeligt over for Udlandet at udbasune de forskellige Mangler ved Kjøbenhavns Land- og Søbefæstning; deri vil det høje Ting vistnok være enigt med mig, og jeg kan ikke antage, at det vil have nogen Betydning for Tinget, thi en Specifikation over det samlede Beløb er jo fulgt med som Bilag til Finanslovforslaget, saa at Tinget fra første Færd har været underrettet om, hvad der skjuler sig under denne Betegnelse. Det samme ærede Medlem kom med en lille uskyldig Henstilling, idet han gjorde opmærksom paa, at der flere Steder i Udlandet findes den humane Bestemmelse, at Forældre eller Værger kunne faa fri Rejse for at tage ind og se til deres Søn, naar han som Soldat maatte være indlagt som syg paa Garnisonshospitalet, og han spurgte mig, om noget lignende kunde ordnes her, ligesom det ærede Medlem udtalte Ønsket om, at den afdøde eventuelt kunde blive transporteret til Hjemstedet paa Statens Bekostning. Jeg maa sige, at jeg saa godt forstaa et saadant Ønske, selvfølgelig begrænset til, at det kun gælder dem, hvis Kaar ikke tillade dem at bestride disse Rejseudgifter. Jeg finder Tanken realisabel, forudsat at der anvises Krigsministeriet et Beløb dertil, og jeg tror heller ikke, det er store Beløb, det vil komme til at dreje sig om, men det skal blive undersøgt nærmere, og jeg kan da forhandle med det ærede Finansudvalg derom. Jeg vil kun her gøre opmærksom paa, at Ønsket om ogsaa at faa Liget transporteret til Hjemstedet, næppe synderlig ofte vil fremkomme fra dem, hvis Kaar ere saadanne, at de ikke